Kurtuluş
AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ
Özel Sayı

1 MAYIS

Tekellerin Hakimiyetine Karşı Tüm İşçiler El Ele !

HAYDİ ! 1 MAYIS YÜRÜYÜŞÜNE !

VATANDA İŞ İSTİYORUZ

NİÇİN GURBETE DÜŞTÜK

Emperyalizmin yurdumuzdaki siyasi üssü haline gelen hükümetler senelerce yerli ve yabancı büyük sermaye, toprak ağalarının çıkarlarını savundular. Halk düşmanı bu politika sonucunda, ülkemiz derin bir buhranın içine yuvarlanmış bulunuyor. Yerli ve yabancı büyük sermaye ortaklığı, yurdumuzda kendi iç kaynaklarımıza dayanan; devletin, halkın mülkü olarak bir sanayiin kurulmasını engellemiştir. Demokratik ve köklü bir toprak reformunun yapılmayışı ise sürekli olarak geniş köylü yığınlarının yoksullaşmasına ve iş bulmak için gurbete çıkmalarına yol açıyor. İşsizlik durmadan artmakta. Bugün ülkemizde 3 milyon devamlı işsizin yanısıra, mevsimlik olarak sayıları bir kaç milyonu geçen gizli işsiz bulunuyor. Bugüne kadar emperyalizm ile işbirliği yapan hükümetler, çareyi vatanımızda iş isteyen biz emekçileri yurt dışına, Batı Avrupa patronlarına tekelci dev şirketlere satmakta aradılar. İki kat gurbete göçen bizlerin dertleriyle ilgilenmediler, sadece Türkiyeye gönderdiğimiz dövizlerle ilgilendiler. Geri kalmışlığımızın, yoksulluğumuzun, işsizliğimizin başlıca suçlusu uluslararası dev sermaye, bizleri emperyalist dünyanın göbeklerinde ucuz iş gücü, hakları kısıtlı yabancı işçi olarak doğrudan doğruya ve katmerli bir şekilde sömürme, kârlarına kâr katma fırsatı buldu.

Yurt dışındaki sorunlarımızın kökünden halli, ancak kendi yurdumuzda bizlere işyeri açılması ile mümkündür. Batı Avrupa'da çalışmak zorunda bırakılan 1 Milyona yakın yurttaşımızın en büyük özlemi vatanda iş bulmaktır.

Eşit haklar istiyoruz !!!

Genel siyasi af isteği halk kitlelerinin seçimlerde beliren bir iradesidir. Bugün hükümet kuran partiler büyük halk kitlelerinin oyunu siyasi af, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük vadettikleri için aldılar. Hükümet halka yaptığı bu vaadi gerçekleştirmeyi baş görevi saymalıdır. Gerek CHP, gerek MSP bu vaadi yerine getirirken kendi içlerindeki gerici kanadın baskısı altında kalmamalıdır. 141, 142, 146. maddelerden mahküm edilen sosyalistlerin, komünistlerin, devrimcilerin af edilmesi konusunda, seçimlerde halka söyledikleri "fikir suçu tanımıyoruz, suçlu bozuk düzendir. Vaatlerinden hareket etmelidir. 12mart askeri rejiminin mahküm ettiği, tutukladığı tüm yurtseverlerin serbest bırakılması halkın isteğidir.

...larak, yabancı işçi mahallelerinde oturuyoruz. Birçok aile parçalanmış, yuvalar yıkılmıştır. Eğitimi sağlanmayan çocuklarımız, gelecekte bizler gibi vasıfsız işçi olmaya mahkum ediliyor. Birçok ülkelerdeki yabancılar kanunu yüzünden, sürülme korkusu içindeyiz. İkinci sınıf insan muamelesi görüyoruz. Serbest siyasi faaliyette bulunma seçme ve seçilme hakkından mahrumuz. Toplumun her kesiminde yerli işçilerle eşit haklar ve tam bir eşitlik istiyoruz.

Birlikten kuvvet doğar

Son aylarda kapitalist dünyanın içinde bulunduğu buhran, birçok Batı Avrupa ülkesinde de patlak verdi. İşsizlik artmaya başladı. Türkiyeden işçi getirtilmesi durduruldu. Birçok işçimize çıkışları verildi. Oturma ve çalışma izinleri kaldırıldı. İşsizlik paraları verilmedi. Geçtiğimiz aylarda Federal Almanya'da, İngiltere'de ve de birçok Batı Avrupa ülkelerinde işçilerimiz güçlü grevlere, eylemlere girdiler. Yerli ve diğer yabancı iş arkadaşlarıyla omuz omuza, ücret artışları ve sosyal haklar için savaştılar. Patronların ve yamaklarının bölücü çabalarını boşa çıkardılar. İşçilerin en büyük güçleri, en kuvvetli silahları birlik ve dayanışmalarıdır. Birlikten kuvvet doğar...

Her yıl olduğu gibi bu yıl da, Batı Avrupa'nın bir çok yerlerinde dünya işçi sınıfının mücadele günü ve bayramı 1 Mayıs'ta güçlü yürüyüşler, mitingler düzenlenecekcektir. Tekellerin, patronların gücüne karşı, emekçilerin gücünü dayatalım. Türkiyeli, işçi, hizmetli, öğrenci, öğretmen ve aydınlar olarak yerli meslektaşlarımızla birlikte bu yılın eylemlerine katılalım!

Grevde İşçilerimiz Ön Safta

Batı Avrupada ve özellikle Federal Almanya ve Batı Berlin de işçi sınıfının mücadelesi güçleniyor. Bu son aylar işçilerin grevleriyle, mücadeleleriyle dolu geçti.

1973 yılı sonunda işçiler pahalılaşan hayat şartları karşısında pahalılık zamları için mücadeleye girdiler. Türkiyeli işçiler de mücadelede aktif rol oynadılar. Grevleri birlikte örgütledi, yürüttüler; grevdeki iş yerlerinin girişlerinde nöbet tuttular.

Köln'de Ford farikasında binlerce Türkiyeli işçi sömürünün şiddetlendirilmesine, band süratlerinin insan gücünün üstüne çıkarılmasına karşı haklı bir greve girdi.

Ücret mücadelesi

Bu yıl sendikaların toplu sözleşmeleri için azimli ve güçlü bir savaş başladı. Üretimin artmış olduğunu, karlarının yükselmiş olduğunu bir anda unutuveren patronlar, "Kriz var, zarar ediyoruz, ücretlere yüzde 8,5 dan fazla zam veremeyiz!" diye yakınmaya başladılar. İşçiler ve işçilerin sendikaları ise: "Üretim yükseldi, patronlar ücretlere daha fazla zam verebilirler! Daha fazla zam alacağız!" dediler. Sendikaların talepleri yüzde 15 ile 18 arasında. Ancak böylelikle işçinin hayatında gerçek bir düzelme mümkün olur. Bunun altında verilecek zamları, fiyatların pahalılaşması, ev kiralarının artması, vergilerin yükselmesi yiyip bitirecektir. Bu talepler için bir çok iş yerlerinde ihtar grevleri yapıldı. Kamu işçileri ve Bremen ve Bremenhaven metal işçileri sendikaları yönetiminde büyük birer grev yürüttüler. Patronların çeşitli provakasyonlarına sapık akımların, maocuların grev cephesini bölme çabalarına rağmen grevler disiplinli, azimli, güçlü şekilde çalıştılar. Grev gönüllüğünden, grev yönetim komitelerine kadar görevler aldılar, fedaiarca mücadele ettiler.

Grev ne getirdi ?

Grev sonucunda, mücadeleyle alınan zamlar diğer yerlerdekinden fazla oldu, Ama bu zamlar yeterli değildir, hayat pahalılığına ayak uyduramamaktadır. Bu zamlar işçilerin hayat seviyelerine önemli bir yükselme getirmedi, ancak bir kötüleşmeyi önledi, Greve son verilmesi için yapılan oylamalar da işçilerin çoğunluğunun verilen zamları yeterli bulmadıklarını gösterdi.

Fakat grevlerin getirdikleri kazançlar yalnızca bu zamlar değildi. Grevde işçiler birlikte mücadele ettikleri zaman ne kadar güçlü olduklarını gördüler. Dünya görüşü, siyasi düşüncesi ne olursa olsun, hangi milletten olursa olsun, tüm işçiler grev cephesinde yan yana mücadele ettiler.

Toplu sözleşme mücadelesi çeşitli iş kollarında devam ediyor. İşçilerin daha iyi çalışma şartları, daha iyi hayat şartları, iş yerlerin güvenliği için savaşları, durmayıp devam edecek. 1 Mayıs yürüyüşü bu savaşın bir tepe noktası olacak: Alman, Türk, yabancı tüm işçiler 1 Mayısta birlikte yürüyecek, birliklerini güçlendirecek ve ilân edecekler!

SOSYAL GÜVENLİK İSTİYORUZ

1964 yılından itibaren Türkiyedeki gerici çevrelerin sözcüsü Amerikancı AP Hükümeti, başta Federal Almanya olmak üzere, bir sıra ülkeyle anlaşmalar imzalayarak, Türkiye'nin işçilerini yabancı ülkelerin patronlarına teslim etti. Yerli ve yabancı tekellerin çıkarına yürütülen iktisat politikası yurdumuzu iyice geri bırakmıştı. İşsizlik almış yürümüştü. Gittikçe dev ölçülere varan işsizler ordusunu başından uzak tutmak için AP "Türkiyeden gitsinler de, ne halleri varsa görsünler" anlayışı içinde alelacele anlaşmaları imzaladı. İmzalanan anlaşmalarda temel haklarımızın hiçbiri korunmuyordu. İşte bu işçi düşmanı anlaşmaların ceremesini biz yurt dışındaki işçiler hala çekiyoruz!

-Çalıştığımız ülke işçileri ile eşit işi yaptığımız halde eşit ücret alamıyoruz.

-İnsan onuruna yaraşır koşullar altında çalışmak bizim de hakkımız olduğu halde en zor, en ağır ve en pis işlerde çalıştırılıyoruz.

-İnsanca oturabilecek meskenlerimiz yok.

-Meslekte ilerleme olanaklarından yararlanamıyoruz.

-Çocuklarımızın eğitim ve öğrenim olanakları yok.

-Ailelerimizle birlikte yaşama olanaklarımız yok.

-İşsizlik sigortalarına prim ödediğimiz halde, işsizlik anında, çalışma ve oturma izinlerimiz geri alınıp, Türkiye'ye gönderiliyoruz. Böylece, işsizlik sigortasına ödediğimiz primlerden yararlanamıyoruz. Diğer yabancı işçiler işsiz kaldıklarında kendi yurtlarına dönünce orada işsizlik sigortasından yararlanabiliyorlar.

-Biz emekçilerin tek güvencesi, Emeklilik Sigortasıdır. Bu temel hakkımız yapılan anlaşmalarla ortadan kaldırılmıştır. Türkiye ile çalıştığı ülke arasında yapılan Sosyal Güvenlik anlaşmasına, şöyle bir bakacak olan her emekçi kardeşimiz, ödediğimiz İhtiyarlık Sigortası primlerinin, çalıştığımız ülkelerin sigorta kasalarına kaldığını ve kendi ülkemizde yürürlükte olan emeklilik kanununa göre (kadınların 50, erkeklerin 55 yaşında) emekliye ayrılamayacağımızı görecektir.

Güzel yurdumuzdan, sevdiklerimizden uzak ve çok yanlı güçlüklerle elde ettiğimiz paraları Türkiyeye gönderdik. Türkiye tarihinde görülmemiş ölçüde büyük bir döviz kaynağı olduk. AP Hükümeti, 12 Mart hükümetleri, bu dövizleri Sermayeyi Teşvik Kanunu'na uydurarak kredi adı altında Vehbi Koç Holdingleri, Amerikancı paşaların OYAK şirketi gibi tekelci sermayedarlara peşkeş çekti. Fantom ölüm uçakları satın aldı.

Biz, gönderdiğimiz dövizlerle iş sahaları açılmasını istiyoruz.

Biz, temel haklarımızı koruyan, sosyal güvenliğimizi garanti altına alan anlaşmalar istiyoruz.

İş Güvenliği İçin Mücadele

Batı Avrupa ülkeleri özellikle Federal Almanya Cumhuriyeti ve Batı Berlin iktisadi kriz içinde kıvranıyor. Fiyatlar alabildiğine yükseliyor, emekçi halkın parası piyasayı dolduran malları almaya yetmiyor. Küçük işyerleri top atıyor, büyük firmalar kısa işgünü yapıyor, işçileri işten çıkartıyor. Krizin temelinde kapitalizmin haksızlığı yatıyor. Kapitalizm var oldukça krizlerin de sonu gelmiyecektir.

Krizin altında en fazla ezilenler de yabancı işçiler: İşten çıkarılan ilk işçiler yabancı işçiler oluyor. Alman İşbulma kurumları (Arbeitsamt'lar) bir iş yerine yabancı bir işçi gireceği zaman (bu kadar Alman iş bulamazken sizi işe sokamayız) diye iş müsaadesi vermeyi sık sık reddediyorlar. Krizin başladığı ilk üç ay içinde her yüz yabancı işçiden 7 si memleketine dönmek zorunda kaldı. O zamandan beri durum daha da şiddetlendi. Ama "İş Bulma kurumları" o zamandan beri yabancı işçi sayısını açıklamıyor. Yalnız açıkladıkları resmi rakkam, sene başından beri 100 000 Türkiyeli işçinin iş müsadesi verilmeyerek Türkiyeye dönmek zorunda bırakıldığı!

Türkiyeli işçilerin hali

Türkiyeli işçilerin hali hepten berbat: bütün diğer ülkelerin işçilerinin durumları hükümetlerinin yaptıkları anlaşmalarla bir ölçüde de olsa sağlama bağlanmış. Türkiyeli işçiler ise işsizlik sigortasına yıllardır ödedikleri paranın karşılığını bile alamıyorlar: Polis isterse işsiz kalan işçiyi sınırdışı ediyor ve işsizlik sigortası tek kuruş para ödemiyor. Bu devletlerarası ölçüde bir dolandırıcılıktır! İŞBULMA KURUMUNDAN PARA ALMAYA HAK KAZANMIŞ BİR İŞÇİ, SINIR DIŞI EDİLEMEMELİDİR!

Bütün işçiler omuz omuza

Kapitalist ülkelerde krizden kurtuluşun yolu yoktur. Krizlerin sonu ancak kapitalizmin sonunun gelmesiyle, sosyalizmin kurulmasıyla mümkün olacaktır. Gerçekten, kapitalist ülkeler yıllardan beri krizden krize sürüklenirken sosyalist ülkelerin ekonomileri demir gibi kalmıştır. Örneğin kapitalist Federal Almanyada yirmi yıl içinde her şeyin fiyatı iki katına çıkmış, sosyalist Demokratik Almanyada ise aynı zaman içinde fiyatlarda bir yükselme olmamış hatta yer yer düşmüştür.

Patronlar kendi kâr hırsları sonunda ortaya çıkan krizlerin belâsını işçilerin, emekçilerin omuzlarına yüklemeye çalışırlar. Bu yürden krizler daha da şiddetlenir, işsizlik, yoksulluk iyice büyür. Buna karşı tüm işçiler, emekçiler elbirliğiyle mücadele etmelidirler. Alman, Türkiyeli yabancı tüm işçiler omuz omuza vermeli, patronların sebep olduğu krizin emekçilerin omuzuna yüklenmesine müsaade etmemelidirler.

İŞ YERİ GÜVENLİĞİMİZ İÇİN 1 MAYISTA TÜM İŞÇİLER OMUZ OMUZA!

ÇOCUKLARIMIZIN EĞİTİMİ

Her alanda eşit haklar için mücadele eden bizlerin en olanaksal ve en zaruri isteklerimizden biri de buradaki çocuklarımızın eğitim ve öğrenim konularıdır. Şimdiye kadar bu yönde Alman makamlarınca yeterince tedbirler alınmamış, bu sorun türlü gerekçelerle üstünkörü geçiştirilmiştir. Çocuklarımızın ve gençlerimizin çoğu okullara kayıtlı değillerdir. Alman okullarına devam edenlerin de sorumlu makamların bu konuya ciddiyetle eğilmediklerinden başarı göstergeleri çok düşüktür, bizim bu konuda ileri sürdüğümüz ve savunduğumuz taleplerimiz şunlardır :

- Türk çocuklarının tümünün okullara devam etmelerinin sağlanması.
- Çocuklarımızın kendi ana dillerinde eğitimleri sağlanmalı, kendi kültürlerine yabancılaşmaları önlenmelidir. Ana dilde verilecek dersler öğleden sonraları değil, öğleden evvelki normal ders saatleri içinde verilmelidir.

- 12 Mart sonrası belirli politik amaçlarla gönderilen "konsolosluk Öğretmenleri" geri gönderilmeli, onların yerine Federal Almanya ve Batı Berlin de işçi olarak çalışan Öğretmenlerden istifade edilmelidir.

- Çocuklarımıza buradaki yaşadıkları şartları gözeten metodlarla almanca dersleri verilmeli, Alman Öğretmenleri özel olarak bu görev için eğitilmelidir.

- Çocuklarımıza yüksek dereceli okullara devam etme veya bir meslek öğrenme imkanı sağlanmalıdır.

- F.Almanya ve B. Berlin'de çalışan Türkiyeli Öğretmenler, Alman meslektaşları ile tam eşitliğe kavuşturulmalıdır.

ENTERNASYONAL DAYANIŞMA GÜNÜ

Bu 1 Mayısta da, dünyanın dört bir yanında aynı güneş, aynı bayrak altında kalpleri aynı heyecanla çarpan milyonlarca işçi milyonlarca emekçi sokakları, meydanları dolduracak. Alın terinin, paranın saltanatına karşı, demokrasinin emperyalizme ve gericiliğe karşı, barışın insanlığın düşmanlarına, faşçiliğe karşı savaşını haykıracaklar. Bütün dünyada meydanlarda bir yıl içinde emperyalizmin ve gericiliğin nasıl adım adım geri itildiği dile getirilecek.

Bu bir yıl içinde emperyalizmin içine düştüğü kriz daha da sertleşti. Emekçilerin, demokrasiden, ilerlemeden yana insanların mevzileri güçlendi. Ulusal Kurtuluş Savaşı veren halklar yeni zafer kazandılar.

1973 yılı Vietnam halkının zafer yılı oldu. Kahraman Vietnam halkı Amerikan ordusunu ülkelerinden attı. Bu zafer en başta kanını vererek düşmana karşı çarpışan fedakar Vietnam halkının bir eseri oldu. Bu zafer aynı zamanda başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist ülkelerin, bütün dünya emekçilerinin, tüm ilerici güçlerin uluslar arası dayanışmasının bir eseri oldu. Bu zaferle Vietnam'daki mücadele bitmedi. Amerika ve kukla Saygon Hükümeti yapılmış olan Paris Antlaşmasını sürekli çiğniyorlar. Saldırılar düzenliyor, harbi yeniden başlatmak istiyorlar. Kukla hükümet genel seçimlere gidilmesi taahhüdünü ısrarla çiğniyor. Saygon hapishanelerinde binlerce politik tutuklu yatıyor. Vietnam halkıyla dayanışmanın tam zamanıdır! PARIS ANTLAŞMASININ SURATLE HAYATA GEÇIRIIMESI bu 1 Mayısta şiarımız olacaktır.

Emperyalizm Arap halklarından da bir şamar yedi. Siyonistlerin kışkırttıkları yeni harp, Siyonizmin zararına sonuçlandı. Israil ordusu Mısır Arap Cumhuriyeti topraklarının bir kısmını geri vermek zorunda kaldı. Arap ülkelerinin birliği güçlendi. Dünya kamuoyu Israil'in saldırganlığını bir kez daha mahkum etti. Arap halklarının Siyonizme karşı savaşını Sovyetler Birliği askeri, politik, iktisadi her alanda destekliyor. Bütün dünyadaki ilerici güçler Arap halklarıyla dayanışmadalar. ISRAIL ISGAL ETTIGI TOPRAKLARDAN TAMAMEN CEKILMELIDIR! FILISTIN HALKININ ULUSAL VE DEMOKRATIK HAKLARI VERILMELIDIR

Ginea-Bissau, Mozambik, Angola'da Afrika halklarının Portekiz sömürgecilerine karşı savaşı gelişiyor. Ginea-Bissau'da cumhuriyet ilan edildi. Ginea'da Portekiz saldırganlarına karşı savaşı artık genç devlet yönetiyor.

EMPERYALİZM CANAVARINI YENECEGIZ:

Emperyalizm, sosyalist ülkelerin, işçi sınıfının, bağımsızlık savaşı veren halkların mücadelesi sonunda gerilemek zorunda kalıyor. Bu onun canavarlıklarından vazgeçtiği anlamına gelmez. Emperyalizm fırsatını bulduğu yerlerde cinayetlerin en büyüğünü işlemekten çekinmiyor.

Şili'de halkın hükümetini faşistler, uluslararası tekellerin, Amerikan Casus Teşkilatı CIA'nın emirleriyle kana boğdu. Başkan Allende kahramanca çarpışarak şehit oldu. 10 binlerce işçi kurşuna dizildi. Kominist Partisi Genel Sekreteri Luis Korvalan'ı işkencelerle öldürmeye çalışıyorlar. LUİS KORVALAN'A HÜRRİYET 1 Mayıs şiarımızdır.

İŞÇİ SINIFININ SAVAŞI ŞİDDETLENDİ

Bütün dünyada işçi sınıfının mücadelesi güçlendi, şiddetlendi. Grevler şimdiye kadar görülmemiş ölçülere vardılar. Ingiltere, F. Almanya, Fransa, Italya'da şiddetli grevler, direnişler, kapitalizmi sarsıyor. F. Almanya'daki grevler, Alman ve yabancı işçilerin dayanışmasının bir örneğini verdi. Grevler günden güne daha açık şekilde politik bir içerik kazanıyor. Ingiltere'de maden işçileri girdikleri dev grevde Heath hükümetinin işçi düşmanı politikasına karşı da mücadele açtılar; GREV SONUCUNDA GERICI HÜKÜMET DÜŞTÜ.

SOSYALİST ÜLKELER İLERLİYOR :

Emperyalizmin geri çekilmesi, emekçilerin, ulusal kurtuluş savaşlarının, demokrasinin mevzilerinin güçlenmesinde en önemli bir güç de işçi sınıfının devlet başında olduğu ülkeler, sosyalist ülkeler. Bu yıl içinde sosyalist ülkelerin bütün dünyada politik ve iktisadi gücü arttı. Kapitalist ülkelerin ekonomileri krizlerle sarsılırken, sosyalist ülkelerin ekonomisi güçlendi. Sosyalist ülkelerin iktisadi birliği "Karşılıklı İktisadi Yardımlaşma Komisyonu" sosyalist ülkelerin ekonomilerinin birleşerek bir tek bütün haline gelmesinde önemli adımlar arttı.

Yunanistan'da işçilerin ve ilerici güçlerin mücadelesiyle faşist Papadopulos devrildi. Yerine gelenler açık bir kanlı terörle, hapisle, işkence adalarıyla halkın direnişini kırmak istiyorlar!
ŞILI'DE, YUNANISTAN'DA, PORTEKIZ'DE VIETNAM'DA, TÜRKIYE'DE TÜM POLITIK MAHKUMLARA ÖZGÜRLÜK !

İŞÇİ SINIFININ PARTİ VE ÖRGÜTLERİNE SERBEST ÇALIŞMA HAKKI !

1 Mayısta bütün dünyada meydanlarda bir tek kalp halinde çarpan işçilerin gücümüzü birleştirelim!

Uluslararası dayanışma için meydanlara dolalım !

Çinden Ispanyaya, Ümit Burnundan Alaskaya kadar,
Her mili bahride, her kilometrede dostum ve düşmanım var.
Dostlar, ki bir kere bile selamlaşmadık
Aynı ekmek, aynı hürriyet, aynı hasret için ölebiliriz.
Düşmanlar, ki kanlarına susamışım, kanıma susamışlar.
Benim kuvvetim,
Bu büyük dünyada yalnız olmayışımdır.

LENIN BIR MAYIS IŞÇI BAYRAMINDA (1919)

1 Mayıs,
Yaşım yirmi,
Lenin sağ.
Bir tek Kızıl Meydan,
150 milyon insan.

35 yıl geçti aradan,
Yaşım yine yirmi,
Lenin yine sağ,
Kızıl Meydanlarda
1 milyar insan !

1 Mayıs nedir

1884 senesinde Şikago'da Amerikalı işçiler bir kongre yaptılar. Bu kongrede iş gününün 8 saate indirilmesi, esirler gibi günde 16 saat çalışmaya son verilmesi için mücadeleye geçeceklerini açıkladılar. Bunun için de bir Mayıs gününe kadar hazırlanıp, o gün büyük miting ve yürüyüşler yapmaya karar verdiler. 1886 senesinin 1 Mayısı ilk hareket tarihi olarak saptandı.

1886 yılının bir mayısında Amerikada 5000 yerde grev yapıldı. Büyük şehirlerde mitingler düzenlendi. 8 saatlik iş günü için işçiler tek kalb halinde çarptı.

Patronlar, işçilerin bu haklı davasını kanla bastırdılar. İşçilere ateş açtılar, işçi önderlerini tutukladılar ve dört sendikacıyı idam ettiler. Haklarını arayan bu silahsız insanlara yapılan vahşet her yanda derin bir nefret uyandırdı.

1889'da Paris'te toplanan Uluslararası İşçi Birliği'nin toplantısında, 1 Mayıs bütün ülkelerdeki işçilerin dayanışma günü, mücadele güçlerini gözden geçirme günü olarak kabul edildi.

BİR MAYIS DÜNYA İŞÇİLERİNİN MÜCADELE GÜNÜDÜR!

1 Mayıs'ta dünyanın her yanında çalışan insanlar, toplumların yaratıcısı olan insanlar, yani emekçiler meydanlara dökülür. Çalışmadan kazananlara, sömürenlere karşı güçlerini ortaya koyarlar. Afalaklarla, patronların kafalarına balyoz gibi inerler. Taleplerini belirtirler. Haklarını almak için ve dünyadan sömürünün kalkması için mücadele ederler. Patronlara işçi gücünü gösterirler. İnsanlığın en yüce davasını benimseyen insanlar kolkola yürürler, marşlar söylerler, şiarlar ortaya atarlar. Güç tazelerler.

KIZIL BAYRAK KİMLERİN?

Dünyanın her tarafında, işçiler kızıl bayraklarla yürüyüşe katılırlar. Kızıl bayrak, dünya işçilerinin ortak işaretidir. Kızıl Bayrak ilk defa Fransada ortaya çıktı. Lyon'da ayaklanan ipek dokuma işçileri beyaz çarşafları kanlarıyla boyayarak bayrak olarak kullandılar. O günden beri kızıl bayrak dünya işçilerinin ortak bayrağı olarak kullanılır. Bu nedenle, yürüyüşlerde kızıl bayrak taşınır. Caddeler, meydanlar kızıla bürünür. Günümüzde bütün dünyadan milyonlarca emekçi, işçilerin uluslararası dayanışmasının ölümsüz ilkelerine bağlılıklarını göstermek için her yıl 1 Mayıs'ta sokaklara dökülür. Böylelikle bütün dünyada hayatlarını emekleriyle, alın teriyle kazanan insanların, dünya işçilerinin dayanışması, 1 Mayıs'la tarihe yazıldı.

Tarihi bir resim: 1892 senesinde 1 Mayısı kutlamak için Londrada Hayt Parkta 300 bin işçi toplandı. Bu büyük kitleye o zaman dünya işçi sınıfının liderlerinden ENGELS ve Karl Marx'ın kızı konuştu.

KIZIL KUĞULAR

Hitler faşistleri 1 Mayıs'ın dünya işçilerinin mücadele günü olarak kutlanmasını yasaklamışlar, işçi tarihinin bu şanlı gününü faşist anlamlı "milli gün" ilan etmişlerdi. Kominist, sosyal demokrat ve partisiz onbinlerce işçi hapislere atılmış, temerküz kamplarına sürülmüştü. Almanya'nın küçük bir şehrinde faşistler 1 Mayısı kendi marşlarını söyleyerek, kendi örgütleriyle yürüyüş yaparak anlamından uzaklaştırmaya çalışıyorlardı. Gamalı haçlı bayraklar resmigeçit yapıyorlardı. Yol, kenarında halkın biriktiği büyükçe bir gölün yanından geçmekteydi. Birden gölden kuğular uçuştu ve gökyüzünü kapladılar. Fakat herzaman baştan aşağı beyaz olan kuğular, o gün kıpkızıl bir renge bürünmüşlerdi. Bütün gece çalışılmış, kuğular kırmızıya boyanmıştı.

İşçi sınıfı faşist baskı altında da 1 Mayısa damgasını vuruyordu.

BEYAZ TREN

Türkiye'de 1 Mayıslar hükümetlerin büyük baskısına rağmen zor şartlar altında işçi sınıfının bayramı ve mücadele günü olarak, kutlanagelmiştir. Bunlardan bir tanesi İnönü devrine rastlar:

1 Mayıs günü Adana'da aniden fabrikalarda paydos düdükleri çalmaya başlar. Sağa sola telefonlar edilmektedir. Paşanın "Beyaz Treni" birazdan şehire girecektir. İşçilerin Cumhurbaşkanını karşılayabilmeleri için işler tatil edilir. Bütün polis birlikleri istasyon mahallesine seferber olmuşlardır. Gerekli emniyet tedbirleri alınır. Bando da gelmiştir. Oysa aynı anda şehrin diğer ucundaki bir meydanda TKP, 1 Mayıs mitingi düzenlemektedir. Konuşmacılar konuşurlar. Polis olayı haber alıp gelinceye kadar, mitinge katılan kalabalık işçi kitlesi çoktan dağılmıştır. Sadece uzun bir çınarın ta tepesindeki kızıl bayrak o gün akşam basıncaya kadar dalgalanır...

YURDUZMUZDA

başı sayfa 4 te

istediler. Millet vekillerine şöyle seslendiler. "Eğer bu kanunu çıkartmazsanız, emin olunuz ki, memleketimize gelecek olan insafsız sermayedarlara kendi ellerinizle bizi esir edeceksiniz."

Aynı yıl İstanbulda sert şiddet tedbirleri alındı. İşçiler 1 Mayıs gösterilerini kaçak tertiplediler. İstanbulda gizlice binlerce bildiri dağıldı. Bildirilerde 8 saatlik iş günü isteniyor, işçiler örgütlenmiye çağırılıyordu. Bildirileri alıp okumanın bile kasanca suç sayıldığı bu ortamda, ne jandarma ne polis zulmü 1 Mayısın savaşçı geleneğini ortadan kaldıramadı.

HAZIRLANALIM

Bu yılki 1 Mayıs Türkiye işçi sınıfının, Türkiyedeki ilerici güçlerin mücadelesinde bir kilometre taşı, bir tepe noktası olacaktır. İlerici ve devrimci sendikalar, ilerici basın, sosyalistler, tüm demokrasiden yana çevreler 1 Mayısın hazırlıklarına şimdiden başlamalıdırlar.

1 Mayısı hazırlamak, onu örgütlemek, onu toplantılar, gösteriler, yürüyüşlerle kutlamak hangi partiden hangi siyasi görüşten, hangi sendikadan olursa olsun, bütün işçilerin, namuslu sendikacıların görevidir. 1 Mayısı hazırlamak ve katılmak tüm sosyalistlerin, sosyaldemokratların görevidir. "İnsanın insanı, yabancının vatanı sömürmesine" karşı samimiyetle mücadele eden her CHP'linin de görevidir.

İşçi sınıfının mücadele günü 1 Mayıs için hepbirlikte ileri!

AFFA KARŞI OLAN

başı sayfa 4 te

...ları mücadelemize hız katacaktır.

[illegible]

Yurdumuzda siyasi bir affın çıkmasına karşı gelen halkın bu isteğini çiğneyen güçlerin başında 12 martçı generaller, AP-CGP-DP-MGP gelmektedir. Bunlar yaptıkları açıklamalarda siyasi tutukluların serbest bırakılmasından huzursuz olduklarını, endişe duyduklarını yaymaktadırlar. Gerici basın durmadan kamu oyunu baskı altında tutmak, halka göz dağı vermek için 12 mart tipi bir müdahalenin olabileceğini yaymakta amerikancı generalleri görev başına çağırmaktadırlar.

Hatta AP, CGP, DP milletvekilleri Af kanunu tasarısı Büyük Millet Meclisinde görüşülmeden önce, adına Milli Güvenlik Kurulu denen faşist generaller cuntasına danışılmamış olmasını kınıyorlar. Faşist generaller çetesini halkımızın egemenliğini temsil eden meclisimizin üstünde kabul ediyorlar.

Amerikancı generallerin, gerici işbirlikçi Partilerin genel siyasi affı engellemelerine karşı gelmek, onların bu çıkışlarına dur demek, halk kitlelerini harekete geçirmekle, ve miting ve yürüyüşler yapmakla olur. Böyle miting ve yürüyüşler affın mecliste görüşüldüğü bu günlerde, önümüzdeki bir mayısta yapılmalıdır. Bir mayıs dünya işçi sınıfının bayramı, emperyalizme, gericiliğe faşizme karşı mücadele günüdür. Ülkemizdeki ilerici güçler, sendikalar şimdiden bir mayısı meydanlarda kutlayacaklarını, bir mayıs mitinglerinin emperyalist gerici güçlere karşı, barış, demokrasi ve özgürlük, genel siyasi af mitingleri olacağını ilan etmelidirler. Bir mayıs mitingleri için DİSK, Bağımsız sendikalar, Türk-İş içindeki ilerici-sosyal demokrat sendikalar, TÖB-DER, Milli gençlik Teşkilatı, Odalar ve meslek kuruluşları, ilerici yazar ve aydınlar Türkiye İşçi Partililer, önderlik etmelidirler. Bu bir görevdir. Avrupadaki Türkiyeli işçiler, öğrenciler, öğretmenler, aydınlar "Yurdumuzdaki tüm siyasi tutuklulara hürriyet" sloganıyla 1 mayıs yürüyüşlerine Alman, Fransız, İtalyan İngiliz işçilerinin yanında katılıyorlar.

Kurtuluş-1 Mayıs Özel Sayısı
Sahibi: ....ATTF
Sorumlusu Ali Söylemezoğlu
Adres: Kurtuluş -TTO
1 Berlin 21, Turmstr. 20
Masrafı : 50 pf.
Baskı: Verlag-Druck
1 Berlin 21, Pfalzburgerstr. 20

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NE, TÜM POLİTİK MAHKUMLARA ÖZGÜRLÜK

1 MAYIS Emperyalizme savaş günü

Vatanımız Türkiye zengindir. Petrolü vardır, kömürü vardır. Kromu vardır. Çoşkun akan ırmakları vardır. Senede iki üç mahsül veren ovaları vardır. Halkı çalışkandır, Tuttuğunu koparır. Fakat Türkiyemiz geri kalmış bir ülkedir; halkımız yoksuldur, fakirdir, işsizdir, Almanyalarda sürünmektedir. Bu zengin topraklarda bu çalışkan insanlar neden bu durumdadır. Neden Türkiyemde Türkiyelim aştır, ele muhtaçtır.

Yurdumuzun geri kalması, halkımızın yoksulluğa itilmesinin baş nedeni, ülkemizin emperyalistler tarafından talan edilmesidir. Amerikaya, Natoya bağlılıktır. Kendi vatanımızda kendi başımıza buyruk olamamamızdır. Bunun için, bugün ülkemizin en önemli sorunu ulusal bağımsızlığımızın yeniden elde edilmesidir. Bu Nato'dan çıkmak, ikili anlaşmaları fesh etmek, yabancı üs ve tesisleri kaldırmak, genel kurmay ve bakanlıklardaki CIA casuslarını kovmak, yabancı şirket ve tekelleri devletleştirmekle olur. Her sene mart ayında Türkiyede Bütçe yapılır. Bütçenin aslan payı Askeri harcamalara, Nato masrafları ayrılır. Halkın eğitimi, sağlığı, vatanımızın kalkınması, iktisadi yatırımlar hep ikinci planda gelir. Yeni hükümette bu gerçeği göremedi. Bu sene yapılan bütçede en büyük pay 13 milyar lirayla askeri harcamalara Nato masraflarına ayrıldı. Halkın sağlığı için ise yalnız 2 milyar lira ayrıldı.

Bütçede açık milyarları bulmaktadır. Bu açığı kapatmak için hükümet halkın en zaruri ihtiyaç maddelerine zamlar bindirdi. Gerçi bu zamlar 12 martçı hükümetlerden kalma mirastır. Ama bütçe açığını kapatmak için fiatlara zam değil patronların,, büyük toprak ağalarından alınan vergileri arttırmak gerekiyordu. Fiatlara zam daima zenginlerin milyonlarına milyonlar katmalarına yarar.

Gericiler halktan darbe yedi

14 Ekim genel seçimlerinde halkımız sandık başına aktı. 12 martçı amerikancı, faşist biçimi askeri rejiminin baskı ve terörü altında ulusal bağımsızlık, demokratik reformlar, barış ve özgürlük için, gerici güçlerin hakimiyetine karşı oyunu kullandı. AP, DP, CGP 'git dedi.

Halkımız seçimlerde genel siyasi af istediğini belgeledi, fikir suçu tanımadığını açıkça 141, 142, 146 gibi demokrasinin düşmanı maddelerin kaldırılması, işçi sınıfının partilerine konan yasakların iptal edilmesini istedi. Toprak reformunun kaçınılmaz olduğunu belirtti.

Seçimlerden 3 ay sonra ilerici yanları olan CHP-MSP koalisyon hükümeti kurulabildi. Seçimlerde gerici güçler halktan bir darbe yediler. Fakat hakimiyetleri yok olmadı.

Halkımız gerici güçlere hakimiyetleri yok edilinceye kadar darbeler indirmelidir. Bu da bunlara karşı devamlı mücadeleyle olur. Bunun için grevler, toplantılar, yürüyüşler, mitingler yapılmalıdır.

Burjuvazi ülkemizde bir mayısı durmadan yasakladı. Artık bu yasak kalkmalıdır. Bir mayıs günü Taksim, Beyazıt, Tandoğan, Kızılay, Cumhuriyet meydanları ellerinde, "Natoya paydos, Amerika defol, Toprak, iş istiyoruz, pahalılığa son, Lokavta paydos, Genel grev, özgürce dernek kurma hakkı, Bankalar, dış ticaret, yabancı kumpanyalar devletleştirilmelidir, Genel siyasi af çıkartılmalı" pankartlarını taşıyan işçiler ve emekçilerle dolsun.

Türkiyemde güzel, mutlu günler bu mücadelelerle gelecek.

Haydin 1 MAYIS mitinglerine

YURDUMUZDA 1 MAYIS

Bugün dünyanın her yerinde 1 Mayıs işçi sınıfının bayramı olarak kutlanır. Federal Almanyada ve Batı Avrupanın çeşitli ülkelerinde çalışan işçilerimiz bunu çok iyi bilirler. 1 Mayısın, İşçi bayramının kutlanmadığı yegane ülkeler Yunanistan, İspanya, Portekiz gibi, resmen faşist olan ülkelerdir! Bir de bizim vatanımızda yasaklanmıştır 1 mayıslar yıllardan beri!

Geçen genel seçimlerde emperyalizm ve gerici güçler ağır bir sille yedi, Antiemperyalist mücadele yeni bir aşamaya girdi. Bu aşamada emperyalizmin iktidarı henüz son bulmuş değildir. Fakat genel seçimlerde kazanılan zaferle, işçi sınıfına, demokrasiden ve halkın mutluluğundan yana çevrelere yeni legal mücadele imkanları doğdu. Emperyalizm ve onun müttefikleri yerli tekelci sermaye ve büyük toprak sahipleri bu kazanımları elimizden almak isteyeceklerdir. Kazanımlarımızı korumak, onları gerçekleştirmek, hayata geçirmek tüm ilerici güçlerin, en önde de biz işçilerin görevidir. Bu yıl 1 Mayısları yasaklayan zincirin kırıldığı yıl olmalıdır!

Yurdumuzda 1 Mayıs'ın şanlı geleneği

1 Mayısın Türkiye işçi sınıfı, Türkiye halkı tarihinde derin bir geleneği vardır. Bu geleneğin ilk örneklerini işgal altındaki İstanbulda, İzmirde, Adanadaki işçilerimiz verdi. Padişahlığa, derebeyliğe, ve bunların teslim olduğu emperyalizme karşı 1 Mayısta binlerce işçi Ulusal Kurtuluş şiarını haykırdı.

1922 yılında İstanbulda devrimci işçi örgütleri, ve sendikaları ingiliz işgaline rağmen 1 Mayıs gösterilerini düzenlediler. Binlerce emekçi Türk bayraklarıyla, kızıl işçi bayraklarıyla devrim şarkıları söyleyerek birkaç koldan Hürriyeti Ebediye tepesine yürüdüler. Yürüyüşte Türkiye Komünist Partisi TKP'de aktif şekilde çalıştılar. Sadreddin Celal TKP adına konuştu. Üç ay önce, ocak sonunda, TKP nin 15 yöneticisi Karadeniz sularında kahpece boğularak öldürülmüştü. Bu 1 Mayıs cansız yere serildiği sanılan TKP nin ölmediğini, öldürülemiyeceğini de gösterdi.

1923 yılı 1 Mayısı ünlü şimendiferciler grevinin başladığı gün oldu. Hükümetin şiddet tedbirlerine rağmen Aydın, Rumeli, Anadolu şimendifer işçileri, Zonguldak kömür işçileri, İstanbul ve Ankaradaki basın, inşaat, gemi, tütün işçileri greve katıldılar.

1924 yılı 1 Mayısında Ankaranın her yanından gelen işçi kümeleri cebecide toplanarak bayraklarla ve işçi marşları söyleyerek Büyük Millet Meclisi önüne yürüdüler. Konuşan işçi temsilcileri, işçi yararına bir iş kanunu çıkarılmasını

devamı sayfa 3 de

Türkiye emekçilerinin sosyalist partisi T.İ.P.

TİP, 13 şubat 1961 de, 27 Mayıs hareketinden sonra doğan demokratik ortam içerisinde işçi sınıfının Türkiye halkının legal, sosyalist partisi olarak kuruldu. TİP kuruluşundan kısa bir zaman sonra emekçi kitleler, halk yığınları arasındakök saldı, onların onların kurtuluşunun ümit kaynağı oldu. 1965 seçimleriade TİP'in 15 milletvekiliyle meclise girmesi tesadüfü bir olay değildir.

Emek mücadelesinde, antiemperyalist savaşta, demokratik hak ve özgürlükler için verilen kavgada başı TİP çekiyordu. Kapatılmadan bir müddet evvel; TİP'in kapatılmasının ne demek olacağını ve hangi boşlukların doğacağını, şimdi TRT genel müdürlüğüne getirilen İsmail Cem o zaman Milliyet gazetesindeki köşesinde şöyle belirtiyordu.

"TİP, geçmişte işçi ve köylü kitleleri yararına olan çalışmalarını, gelecekte daha büyük ölçüde sürdürmeye namzet bir partidir. Bu bakımdan, geçmişte olduğu gibi gelecekte de Türkiye'nin siyasal yaşantısında önemi ve özelliği olan bir yer tutacaktır."

Köylüye TOPRAK-herkese İŞ

Parlomento içinde ve dışında TİP işçi sınıfının ve emekçilerin sesini yükselten gerçek bir muhalefet partisi olmuştur. Yurdumuzdaki amerikan üslerini, ikili anlaşmaları su yüzüne çıkaran, "Petrollerin millileştirilmesini", "Yabancı şirket ve kumpanyalar devletleştirilsin" kampanyaları açan, Natoya hayır şiarı altında işçilerin, devrimci gençliğin, ilerici aydınların omuz omuza yürüdüğü antiemperyalist dev mitingler düzenliyen TİP ve TİPin açtığı ortam olmuştur. Gerici, amerikancı AP iktidarının işçilerin emekçilerin aleyhine çıkarttığı antidemokratik kanunları ardı ardına Anayasa mahkemelerine veren ve iptal ettiren Türkiye İşçi Partisi idi. Doğu'da Kürt halkının üstüne sürülen komando baskınlarına karşıçıkan, demokratik bir toprak reformu için mücadele eden tek parti idi. TİP'in mücadelesinin, tüzüğünün, programının başında "Köylüye toprak, herkese iş" yazılıdır.

Amerikancı gerici güçlerin yurdumuzda bir darbe hazırladığını TİP daha 1971 senesinin başında gördü. Faşizme hayır kampanyası açtı.

TİP'e konan yasak kalkmalıdır

12 mart askeri rejimi TİP'i kapattı, yöneticilerini 15 seneye kadar ağır hapse mahkûm etti. Bugün Behice Boran Adapazarı ceza evinde Sadun Aren, Sait Çiltaş, Şaban Erik ve arkadaşları Niğde cezaevinde hücrelerde yatıyorlar. TİP kapatıldı ama yok edilemedi. TİP 16 haziranda İstanbul sokaklarını fethi eden, Adanada Bossa ve Paktaşta polis ve jandarmayı göğüsleyen işçilerin, Atalan köylülerinin, Doğuda Komandonun zulmünü gören Kürt vatandaşların kalbinde yatmaktadır. Emekçi kitlelerin, halk yığınlarının arasında yaşıyor.

14 ekim genel seçimleriyle gelen özgürce ortamı fırsat bilen küçük burjuva guruplar ssocusu, ilkecisi Avcıoğlucusu, Kıvılcımlıcısı, Aybarcısı sosyalist bir parti kurma telaşına kapılmışlardı. Bunların amacı işçi sınıfının hareketini bölmek ve parsa toplamaktır. Yasaklanan ve kapatılan işçi sınıfının partilerinin mirasına konmaktır. Burjuvazi böyle bir sosyalist partinin kurulmasını daima desteklemiştir, destekleyecektir. Bu tutumlarıyla Kıvılcımlıcısı, Aybarcısı, ssocusu v.s. burjuvazinin aleti olmaktan öteye gidemiyecektir. Günümüzde mücadelenin hedefi TİP üzerine konan kapatma yasağının kaldırılması olmalıdır.

Bugün dünyada işçiler emekçiler 1 mayısa hazırlanıyorlar. Türkiyede bir mayısta işçilerin sokağa dökülmesine, mitingler yapmasına belki yine müsaade etmiyeceklerdir. Ama işçiler, Sendikalar bildiriler yayınlayacaklar, küçük toplantılar düzenleyeceklerdir. Taleplerini ilân edeceklerdir. Bu 1 mayıs bildiri ve toplantılarında Türkiye İşçi sınıfının taleblerinden biri "TİP ve TİP yöneticilerine hürriyet" olmalıdır.

AFFA KARŞI ÇIKANLAR HALKA KARŞI OLANLARDIR

Bugün yurdumuzda en aktüel sorun, ilericiler sosyalist, komunistler, yurtseverler, işçiler, köylüler, aydınlar için en acil konu tüm siyasi tutukluların serbest bırakılması ve bunun için yapılan mücadeledir. Bu mücadele işçi sınıfının, emekçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin antiemperyalist, demokratik savaşlarının ayrılmaz bir parçasıdır. Tüm siyasi tutuklulara hürriyet, 1 mayıs miting ve yürüyüşlerinin baş şiarlarından biridir.

26 bin devrimci, ilerici, komünist, sosyalist, demokrat düşünceli vatandaş, sıkıyönetim hapishanelerinde, işkence masalarında, tabutluklarda, hücrelerde serbest bırakılmalarını bekliyorlar. Bunlar işçi sınıfının önderleri, devrimci ilerici demokratik mücadelenin, antiemperyalist savaşın yöneticileri militanları en seçkin simalarıdır. Bu dostlara verilen faşist kararların sonuçlarıyla birlikte kaldırılması yeniden bizim aramıza katıl-

devamı sayfa 3 de

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELÂM !

Türkiye İşçi Sınıfına selâm !
Selâm yaratana !
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selâm !
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günler ellerinizdedir.
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan,
ekmek, gül ve hürriyet günleri .

Türkiye İşçi Sınıfına selâm !
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi, ayyıldızlı esir bayrağımıza.

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selâm !
Paranın padişahlığını,
karanlığını yobazın
ve yabancının roketini yenecek
işçi sınıfına selâm !

Türkiye İşçi Sınıfına selâm !
Selam yaratana .

Nâzım Hikmet